

- Ochotnicze Straże Pożarne dysponując własnym zapleczem infrastrukturalnym i zasobami materialnymi, a przy tym realizując swoje cele organizacyjne, wyjątkowo aktywnie uczestniczyły w działaniach wspierających ludność wiejską w czasie pandemii. Wykorzystując własne pojazdy strażacy dostarczali żywność oraz leki osobom starszym oraz przebywającym na kwarantannie. Jednostki OSP organizowały również transport do punktów szczepień, co było szczególnie ważne na obszarach trudno dostępnych. Wykorzystywano fakt zakorzenienia jednostek w społecznościach lokalnych, szerokiego i wielopokoleniowego członkostwa oraz zaufanie, jakim OSP jest darzone przez mieszkańców. Jednostki OSP o odpowiednim poziomie wyszkolenia, dysponujące specjalistycznym sprzętem, angażowane były również do dezynfekcji np. pomieszczeń użyteczności publicznej. Na szczególną uwagę zasługuje potencjał ludzki OSP – w krótkim czasie nawet nieaktywni strażacy ochotnicy gotowi byli włączyć się w działania pomocowe. Zdolność mobilizacyjna OSP jest pod tym względem wyjątkowa, czego przyczyn szukać można zarówno w doświadczeniach organizacyjnych, jak i w silnym etosie strażaka.
- Koła Gospodyń Wiejskich, angażując w działania osoby w różnym wieku, organizowały akcje szycia maseczek ochronnych oraz ich dystrybucji (również w miastach). Ten rodzaj działania świadczył o kreatywnym wykorzystaniu już posiadanych kompetencji oraz zdolności do włączania w działania pomocowe szerokiego grona osób (niekoniecznie dysponujących sprawnością fizyczną). Ponadto KGW tworzyły lokalne sieci wsparcia, zapewniając pomoc sąsiedzką szczególnie osobom starszym i chorym np. poprzez wykonywanie zakupów, dystrybucję artykułów higienicznych. Tym samym wpływały na dobrostan psychiczny osób samotnych. Warto również wskazać zaangażowanie KGW w rządowe kampanie na rzecz szczepień (koła współorganizowały m.in. imprezy plenerowe, w trakcie których odwiedzić można było namioty medyczne).
- Stowarzyszenia o lokalnym zasięgu (działające m.in. na polu kultury i edukacji) angażowały się w pomoc instytucjom publicznym niedysponującym wystarczającymi zasobami. Odnotowano przypadki, gdy społecznicy włączali się w kampanie informacyjne na temat szczepień i zasad bezpieczeństwa (np. organizując spotkania w swoich siedzibach lub partycypując w akcjach szczepień) i kolportując materiały edukacyjne. Przykład cennej pomocy stanowią też zbiórki, z których dochód przeznaczano na zakup środków ochrony osobistej (maseczek, kombinezonów, przyłbic), dowóz posiłków i sprzętu do szpitali oraz innego rodzaju wsparcie dla obciążonego personelu medycznego.

Innego rodzaju testem sprawności podmiotów obywatelskich aktywnych w społecznościach lokalnych był kryzys migracyjny spowodowany eskalacją wojny na Ukrainie. Można stwierdzić, że o ile pandemia COVID-19 pobudziła kreatywność społeczników, to wojna za wschodnią granicą uruchomiła ponadlokalne sieci. Okazało się, że organizacje o lokalnym zasięgu działania tworzą złożony, ogólnopolski system, zdolny do współdziałania. W ciągu kilku tygodni lutego i marca 2022 roku na terenie Polski znalazła się rzesza uciekinierów pozbawionych podstawowych środków do życia. Co więcej, społeczeństwo ukraińskie również wymagało